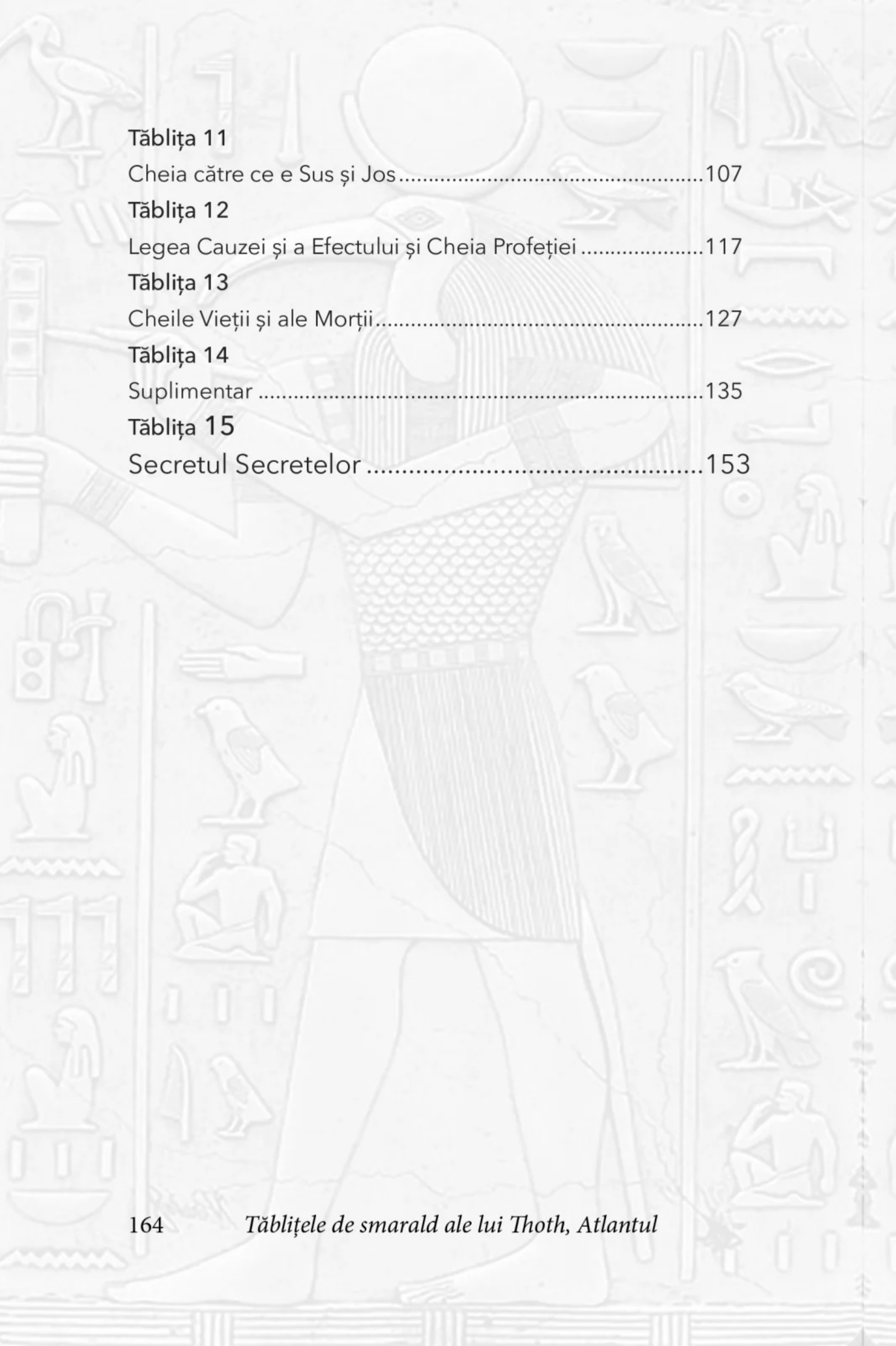

CUPRINS

Tăblița 1	
Istoria lui Thoth, Atlantul	7
Tăblița 2	
Sălile din Amenti	11
Tăblița 3	
Cheia Înțelepciunii	23
Tăblița 4	
Cel născut în spațiu	35
Tăblița 5	
Locuitorul din Unal	45
Tăblița 6	
Cheia Magiei	55
Tăblița 7	
Cei Șapte Maeștri	65
TĂBLIȚA 8	
Cheia Secretului	75
Tăblița 9	
Cheia Libertății Spațiului	85
Tăblița 10	
Cheia Timpului	95

Tăblița 11	
Cheia către ce e Sus și Jos	107
Tăblița 12	
Legea Cauzei și a Efectului și Cheia Profeției	117
Tăblița 13	
Cheile Vieții și ale Mortii.....	127
Tăblița 14	
Suplimentar	135
Tăblița 15	
Secretul Secretelor	153

Prefață

Tăblița este atribuită figurii legendare a lui Hermes Trismegistus, despre care se spune că este un filosof antic, vindecător și înțelept. Referirile la Trismegistus pot fi găsite în literatura renascentistă, creștină, islamică, romană și greacă, iar Tableta apare și dispare în lumea antică, înainte și după nașterea lui Hristos.

Nimeni nu știe ce s-a întâmplat cu tăblița originală. Relatările istorice îl descriu ca pe o lespede de piatră verde strălucitoare, cristalină, acoperită cu text fenician în basorelief. Ceea ce ne-a rămas sunt numeroase traduceri și traduceri ale traducerilor, dintre care unele au fost scrise de personaje istorice, precum Isaac Newton, Roger Bacon, Madame Blavatsky... Pentru această carte am creat propria versiune care ia în considerare și încorporează aproximativ douăzeci de traduceri existente.

Tableta învață că „Totul este Unu” și că experiența directă a Divinului este posibilă prin meditație și prin exerciții psihologice. În timpurile moderne, a devenit

fundamentul francmasoneriei, teosofiei și școlilor ezoterice, cum ar fi Zorii de Aur. Este considerată sursa originală a ermetismului, gnosticismului, alchimiei și științei. Unii susțin că Tableta deține secretele universului. Se spune că cei care vin la ea sunt destinați să citească această lucrare criptică străveche, iar dacă cineva este conștient, din punct de vedere spiritual, va putea citi printre rânduri.

Tăblițele de smarald ale lui Thoth Atlantul sunt învăluite în și mai mult mister, iar povestea lor necesită ca acel cineva să lase deoparte credințele tradiționale și să păstreze o minte deschisă. Se spune că au fost scrise cu multe milenii în urmă de un preot/rege/zeu atlant, pe nume Thoth, care, împreună cu alții din rasa lui, a venit pe Pământ de pe o altă planetă. A trăit mii de ani, iar când marele Potop a venit pe pământ, care a distrus Atlantida, a scăpat cu nava sa, apoi a aterizat într-un ținut pe care l-a numit Khem, care este acum Egipt. El a condus Egiptul timp de 16.000 de ani, iar în arta egipteană este descrisă ca având capul unui ibis - o pasăre sacră a Africii.

A fost un mare scriitor și „păstrător de înregistrări” și se spune că a fost autorul a 36.525 de manuscrise. Thoth a fost cel care a construit Marea Piramidă din Giza, ca un depozit pentru această cunoaștere

atlantă, dar și un loc pentru inițierea sufletelor mari în Mistere. În legendă, adânc, sub Marea Piramidă, se află sălile lui Amenti, despre care se vorbește în Tablele de smarald, sălile zeilor, unde sufletul trecea după moarte pentru judecată.

În multe secole ale vieții sale, Thoth a ridicat poporul Egiptului de la barbari la o mare civilizație. Când a părăsit acea încarnare, Thoth a fost îndumnezeit ca Dumnezeuul Înțelepciunii, Înregistrătorul de către cei aflați în epoca întunericului care a urmat trecerii sale

Eu, THOTH, atlantul, maestrul secretelor,
paznicul documentelor, atotputernic rege, magician,
trăind din generație în generație,
pregătindu-mă să cobor în sălile din Amenti,
am scris, spre a-i îndruma
pe cei care vor veni după mine,
aceste documente ale atotputernicei înțelepciuni
a Marii Atlantide.

În marele oraș din KEOR, pe insula UNDAL,
într-un timp foarte îndepărtat,
am început această încarnare.

Preaputernicii atlanți au trăit și au murit altfel
decât o fac oamenii din epoca de acum,
din eon în eon, și-au reînnoit viața
în Sălile din Amenti, unde râul vieții curge etern.

De o sută de ori câte zece,
am coborât pe întunecatului drum ce duce spre lumină
și tot de atâtea ori am urcat din
întuneric spre lumină cu forțe și cu puteri reînnoite.

Acum, încă o dată, voi coborî,
iar cei din KHEM (Egiptul antic, n. trad.)
nu vor mai ști de mine.

Într-un timp ce nu s-a născut încă,
mă voi ridica din nou, preaputernic,
cerându-le socoteală
celor rămași în urmă.

Atunci să vă feriți, voi, cei din KHEM,
învățătura de mi-ați fi trădat,
căci arunca-vă-voi
în întunericul cavernelor de unde ați venit.

Să nu-mi trădați secretele
oamenilor din nord
oamenilor sudului,
or, blestemul meu se va abate asupra voastră.

Nu uitați să luați aminte la cuvintele mele,
pentru că sigur mă voi reîntoarce
și voi cere de la voi ceea ce păziți.

Da, chiar și de dincolo de timp
și de moarte, mă voi întoarce,
răsplătind sau pedepsind,
după loialitatea fiecăruia.

Măreț fost-a poporul meu în timpuri apuse,
măreț, dincolo de înțelegerea
oamenilor ce-s acum în jurul meu;

având știința înțelepciunii celor de demult,
căutând departe, în inima infinității,
cunoștințe ce aparțineau tinereții Pământului.

Înțelepți eram, datorită înțelepciunii

Copiilor Lumunii care trăiau printre noi.

Puternici eram, datorită puterii ce venea
din Focul etern.

Iar mai presus de toate, cel mai important între
copiii omului era tatăl meu, THOTME,
paznicul marelui templu,
punte între Copiii Lumunii,
care locuiau în templu, și
rasele de oameni, care populau cele zece insule.

Sol, după Trei,

al Locuitorului din UNAL,

vorbind Regilor

cu o voce căreia trebuia să i te supui.

Crescut-am acolo până la maturitate,

fiind învățat de tatăl meu misterele străvechi,

până când, în timp, crescui în mine focul înțelepciunii,

iar acesta se transformă într-o flacără ce mă consuma.

N-am dorit altceva decât atingerea înțelepciunii.

Până când, într-o măreață zi, porunca veni de la
Locuitorul Templului să fiu adus în fața lui.

Puțini erau aceia între copiii omului
ce priviseră acea față și trăiseră apoi,
căci Copiii Luminii nu sunt precum fiii omului,
când nu sunt încarnați într-un corp fizic.

Ales fost-am dintre fiii omului,
educat de către Locuitor, astfel încât țelurile lui
să fie îndeplinite, țeluri nenăscute încă
în pântecul timpului.

Epoci întregi am locuit în Templu,
acumulând din ce în ce mai multă înțelepciune,
pană când și eu m-am apropiat de lumina
trimisă de marele foc.

Mi-a arătat calea spre Amenti,
lumea de dincolo, unde stă marele rege pe tronul său.

Adânc m-am plecat, în semn de respect,

în fața Maeștrilor Vieții

și a Maeștrilor Morții, primind în dar Cheia Vieții.

Eliberat eram de Sălile din Amenti,

alungând moartea din cercul vieții.

Departe, spre stele, călătorit-am până când

spațiul și timpul au dispărut.

După ce sorbit-am cu nesaț din cupa înțelepciunii,
am privit în sufletele oamenilor, unde-am descoperit
mistere și mai mari, și m-am bucurat.

Căci doar în Căutarea Adevărului putea Sufletul meu
să se liniștească, iar flacăra din mine să se stingă.

De-a lungul epocilor, am trăit
urmărindu-i pe cei din jurul meu,
gustând din cupa morții
și întorcându-se apoi în lumina vieții.

Treptat, din Regatele Atlantidei se răspândiră valuri
de conștiință contopite cu mine,
pentru ca apoi ele să fie înlocuite
de semințele unei stele inferioare.
Supunându-se legii, cuvântul Maestrului
crescu ca o floare.

Înspre întunericul din străfunduri
se îndreptară gândurile Atlanților,
până când, în sfârșit, în această mânie
sosi din AGWANTI

Locuitorul (cuvântul Agwanti nu are un echivalent
în limba engleză;